

Gloed van Liefde

Een egodocument

Bram Zoon

Uitgever: ..../Tweede herziene druk ...

ISBN:

Een eerste druk verscheen bij FreeMusketees (later Lecturium). ISBN: 978-90-484-1596-0.

©Bram Zoon (2010/2019)

Portretfoto: ©M. Faro (2018)

Informatie en contact: www.bramzoon.com

De omslagfoto 'Lotta di Giacobbe' is ontleend aan een plaquette die zich bevindt in een van de kleine straatjes van het plaatsje Belvedere Marittimo, gelegen aan de Tyrrhenische zee, provincie Cosenza, regio Calabrië, Zuid Italië. Jacob worstelend met de engel, verwijst naar: Genesis 32: 23-33. 'Ik laat u niet gaan wanneer u mij niet zegent.' Jacob vroeg: 'Maak mij uw naam bekend.' Maar hij zei: 'Waarom vraagt u naar mijn naam?' Toen gaf hij hem op die plaats zijn zegen.

INHOUD

PROLOOG

EERSTE DEEL: Autobiografische schetsen

Licht en duisternis
Minnaars van de muze
De afgebroken zuil
De avond is nabij
Volle maan in Ansen
54 x 14
Oud zeer
Einde
Mijmeringen
Esther en Eva
Stralende Ster
Alles gaat eraan...
De kracht van de stilte
Muziek, waar niets ter wereld aan voorafgaat...
Castel del Monte
Eeuwig stilzwijgen

TWEEDE DEEL: Twaalf spirituele vensters

1. Vragen en antwoorden

Venster 1: Onze ontoereikendheid
Venster 2: God ontmoeten, spiritualiteit en zelfkennis
Venster 3: Leren kijken met grote, open ogen, alleen maar kijken
Venster 4: Godsbeelden, de God van Nederland
Venster 5: Het intens vergankelijke
Venster 6: Menselijke waardigheid
Venster 7: Bronnen van inspiratie
Venster 8: De kardinale deugden: niet goed doen maar goed *zijn*
Venster 9: Vernemen en zijn

2. Aanzet tot verscherping van mijn vragen

Venster 10: Leerschool zonder spade
Venster 11: Wachter in de nacht...
Venster 12: Het waagstuk van de zelfkennis

Slot: De mystieke traditie

DERDE DEEL: Slotbeschouwingen

Dag Hammarskjöld

Titus in de donkere nacht...

Irene van Thessaloniki

EPILOOG

In dit egodocument

Over Bram Zoon

Andere publicaties van Bram Zoon

PROLOOG

*Dolen wij niet als door een oneindig niets? [...]
God is dood! God blijft dood! En wij hebben hem gedood! [...]
Welke zoenoffers, welke heilige spelen zullen wij moeten bedenken?
Is niet de grootte van deze daad te groot voor ons?
Friedrich Nietzsche (1844 – 1900)*

Waar aan te vangen? Dat is dikwijls de grote kunst. Verkeerde combinaties van betekenissen, kleur, ritme, tempi, mineur en/of majeur, kunnen ons al snel doen afzien om met ‘iets’ te beginnen, dat eigenlijk niet langer uitstel duldt.

Niets werkt meer. Oude patronen, inhouden, zijn leeg, nietszeggend geworden. Als het eropaan komt ademt wat ik meemaak en wat me overkomt weer- en tegenzin uit. Het valt moeilijk te ontkennen dat ik regelmatig denk: als het *nu* is afgelopen, zou me dat niet slecht uitkomen.

Maar ook groot geluk is soms mijn deel, zó groot, dat het me doorstroomt, overweldigt en me naar een onzichtbare en oneindige ruimte voert, waarvan ik onbetwistbaar zéker weet dat die zuiver is. Een beschutting, waarin jij mijn handen vasthoudt, ik lach je toe en zeg opeens, zomaar, zachtjes: ‘Ik hou ook van jou.’

Ik sta met één been in de eeuwigheid en met het andere in een lege, versplinterde werkelijkheid. De van-binnen-uit-verhalen over wat de anderen dan meemaken boeien en inspireren me, maar die zijn zeldzaam. Daar moet je met een lantarentje naar zoeken.

De grote mysticus Meister Eckhart geeft me een belangrijke aanwijzing als hij zegt: ‘*Hef je hoofd en leg alles wat niet van jou is af. Leg alles af.*’

Als ik dat afleggen ‘beijver’ zal ik op een of andere manier boven *tijd en plaats* dienen uit te stijgen. Ondoenlijk, godsonmogelijk? Afleggen, afstand doen, maar van wat eigenlijk, van mijn ‘ego’, van mijn ‘zelf’? Kan ik dat en hoe zou ik dat moeten doen, welke klippen moet ik omzeilen?

Een van die hindernissen is dat we ons verlangen om alles te begrijpen moeten leren te matigen, anders gaan leren gebruiken. Daar gaat het immers voor een belangrijk deel in ons leven om, dat wordt ons met de paplepel ingegoten. In mijn begripszucht ontmantel ik meer dan wat ik nastreef; als ik tenminste niet uitkijk. Het risico is groot dat ik verlies wat ik hoopte te vinden. Ik zoek de ziel, de Geest, de Ene, de Onnoembare, de Alfa en de Omega van mijn bestaan. Een futloos ontzielde stof, een forse kater, is mijn deel.

Ik zoek een weg die eigenlijk niet bestaat. Als iemand meent die weg te kennen, ben ik extra op mijn hoede. Dan moet je oppassen. Iedere keer als ik meen die weg te kennen, kom ik bedrogen uit. Het is een illusie die voortkomt uit een andere ‘mentale blokkade’, uit de nadrukkelijke wens om de controle over mijn leven (niet) uit handen te willen geven. Vroeg, laat of nooit komen we

er achter dat deze krampachtige begeerte ons afhoudt van iets dat oneindig veel groter is dan wij zelf zijn. In de tussentijd zwalken we tussen zelfbedrog en -overgave, tussen verzet en je gewonnen geven, tussen niet kunnen ontvangen en tóch geraakt zijn.

Simone Weil zegt het in haar toelichting op het Onzevader behartenswaardig: [...] *hij is de Vader, die in de hemelen is. Niet ergens anders. Als wij geloven een Vader hier op aarde te hebben, dan is hij dat niet, maar een valse God. Wij kunnen geen enkele schrede in zijn richting doen. Men kan niet verticaal lopen. Er valt hier niets te zoeken, wij moeten alleen de richting van onze blik veranderen. Hem alleen komt het toe, ons op te zoeken.*

Ik moet slechts *geduldig* en *actief* wachten en me bewust maken of worden van de wijze waarop en waarlangs ik eigenlijk kijk en deelneem...

In dit boek verken ik de plek waar ik nu sta. Wat beweegt, drijft en remt me? Ben ik me bewust hoe ik kijk en denk? Wat heeft me gevormd, wellicht misvormd? Ik beschrijf mijn spirituele zoektocht.

Ik probeer daarbij *iets* te verstaan, terwijl het eigenlijk om het *niets* gaat. Maar het niets kan je niet aansnijden, hoogstens langs indirecte weg oproepen. Mijn benadering gaat daarom steeds heen en weer tussen de delen en een groter geheel, het is een doorlopend proces van verstaan en eindigt pas als ik er niet meer ben. Ik pretendeer zodoende geen waarden vrije wijze van aanpak, ondanks mijn af en toe stellige toon, en probeer me bewust te zijn en te worden van mijn vooringenomenheden. Om die reden besteed ik, weliswaar fragmentarisch, zoveel aandacht aan mijn ontwikkeling. De lezer wordt uitgenodigd om met die delen het grotere geheel zelf te verstaan. Het handelen gaat voor het denken, het inzicht komt later. Ik zeg Oudemans na: ‘De productie van een werk is onbewust, de reconstructie ervan is bewust.’¹

Wat mag de lezer nu verwachten?

In deel 1 *Autobiografische schetsen* worden belangrijke en persoonlijke spirituele aanknopings- en pijnpunten in mijn leven aan het licht gebracht. In deel 2 *Twaalf spirituele vensters* beschrijf ik mijn geestelijke weg en zoektocht meer expliciet. In deel 3 *Slotbeschouwingen* wordt door middel van overwegingen over onder andere de mystieke traditie, Dag Hammarskjöld, Titus Brandsma en Irene van Thessaloniki mijn ondervonden geestelijke weg nadrukkelijker belicht. In de *Epiloog* blik ik terug op de ‘resultaten’ van mijn zoektocht. Ik herzie, nuanceer en vul mijn zoekuitgangspunten aan en plaatst deze in het licht van het *niet begrijpen* en *kennen* en van de alomtegenwoordigheid van de Verborgene.

---

¹ Th. C.W. Oudemans – *Gadamers wijsgerige interpretatieleer* (internet publicatie).

Gloed van liefde...

In dit egodocument beschrijft Bram Zoon zijn jeugd, leven en achtergrond. Enkele naar voren komende aspecten zijn: de rouw om de afwezigheid van de vaderfiguur, het besef van de eeuwigheid, de wil om te (over)winnen, de op de voorgrond tredende moederfiguur, de dood, het eeuwig stilzwijgen en de literatuur van zijn leven.

Zoon laat aan de hand van vragen, antwoorden, spirituele figuren en reizen de ontwikkeling zien van een angstig jongetje dat terugdeinst voor het ongewisse van het leven naar een volwassen man die opgaat in de stilte, de leegte van de Eeuwige.

Een eerste druk van *Gloed van liefde* verscheen bij FreeMusketeers (later Lecturium). ISBN: 978-90-484-1596-0.

Over Bram Zoon

Bram Zoon (1947) werd te Assen geboren in een gereformeerd gezin van zeven jongens en een meisje. Zijn vader overleed op 60-jarige leeftijd aan een hartstilstand. Moeder bleef op 53-jarige leeftijd achter met acht kinderen. Bram was toen negen jaar. Hij studeerde bedrijfskunde te Rotterdam en Utrecht. Zoon woont en werkt in Rotterdam. In 2005 stopte hij om gezondheidsredenen met de wielersport.

Publicaties van Bram Zoon

Gloed van Liefde (2010, eerste druk)

Egbert Reitsma: architect en kunstschilder (2012)

Hemelsplein (2012)

De rots van Calpe (E-book en paperback) (2014, tweede druk)

De illusie van de zelfbepaling (2015)

Villa Minerva (E-book en paperback) (2018).

In voorbereiding

De omkering naar het Zijn.